

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Mažuranićevo šetalište 24 b

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u Splitu

Poslovni broj spisa St-273/2022

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime/tvrtka ili naziv Mladen Bratošević

OIB 04344323766

Adresa/sjedište

Hrvatskih iseljenika 4, Split

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime/tvrtka ili naziv Brodograđevna industrija Split d.d.

OIB 18556905592

Adresa/sjedište

Put Supavla 21, Split

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

presuda OS ST Pr-470/2020 od 11.05.2022., presuda OS ST Pr-1211/2020 od 14.05.2021., rješenje OS ST Ovr-680/2022 od 17.03.2022.

Iznos dospjele tražbine 50.079,65 (kn)

Glavnica 49.875,00 (kn)

Kamate 204,65 (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
0,00 (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

presuda OS ST Pr-470/2020 od 11.05.2022., presuda OS ST Pr-1211/2020 od 14.05.2021., rješenje OS ST Ovr-680/2022 od 17.03.2022.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DANE za iznos 2.641,87 (kn)

Naziv ovršne isprave presuda OS ST Pr-1211/2020 od 14.05.2021.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM/NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Split, 13.06.2022.

Potpis vjerovnika

FINANCIJSKA AGENCIJA

RC SPLIT

1

15-06-2022

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA 120-11/22-06/52
UR. BROJ 27-02-22-185

MLADEN PAVASOVIĆ
ODVJETNIK

Ćiril-Methodova 38, Split

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) **MLADENA PAVASOVIĆA**, odvjetnika iz Splita, Ćiril-Methodova 38, tel. 396-131, da me (nas) zastupa u građanskom, upravnom, parničnom, izvanparničnom, ovršnom, zemljišnoknjižnom i kaznenom postupku, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave, koji se vodi kod

FINANCIJSKE AGENCIJE / TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU

prijava tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku St-273/2022
radi : _____

Ovlašćujem(o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena pravna sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnjenja i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga zamjenjuje _____

Split, 10.06.2022.

MLADEN BRATOŠEVIĆ

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Ex. vojarna Sv. Križ, Dračevac
21000 Split

Pr-470/2020-26

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Katici Bojčić Vidović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Bratoševića iz Splita, Hrvatskih iseljenika 4, OIB: 04344323766, kojeg zastupaju punomoćnice Ecija Kuljiš-Bajić i Meri Blaslov Pavasović, odvjetnice u Splitu, Ćiril-Metodova 38, protiv tuženika Brodograđevne industrije Split d.d., Put Supavla 21, Split, OIB: 18556905592, kojeg zastupa punomoćnik Milan Veić, odvjetnik u Splitu, Bihaćka 2a, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave, zaključene dana 17. ožujka 2022., u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 11. svibnja 2022.

presudio je

I Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju na ime razlike plaće i naknade plaće, ukupan iznos od 350.197,90 kuna, sve za period i u iznosima kako slijedi:

- za travanj 2015. iznos od 4.000,86 kn,
- za svibanj 2015. iznos od 5.460,13 kn,
- za lipanj 2015. iznos od 5.358,59 kn,
- za srpanj 2015. iznos od 5.227,74 kn,
- za kolovoz 2015. iznos od 5.688,55 kn,
- za rujan 2015. iznos od 5.750,80 kn,
- za listopad 2015. iznos od 5.678,29 kn,
- za studeni 2015. iznos od 5.825,36 kn,
- za prosinac 2015. iznos od 5.409,83 kn,

- za siječanj 2016. iznos od 5.978,94 kn,
- za veljaču 2016. iznos od 5.987,75 kn,
- za ožujak 2016. iznos od 6.013,94 kn,
- za travanj 2016. iznos od 7.750,79 kn,
- za svibanj 2016. iznos od 6.432,90 kn,
- za lipanj 2016. iznos od 5.238,21 kn,
- za srpanj 2016. iznos od 2.648,01 kn,

- za kolovoz 2016. iznos od 2.775,73 kn,
- za rujan 2016. iznos od 4.264,23 kn,
- za listopad 2016. iznos od 5.041,27 kn,
- za studeni 2016. iznos od 3.563,93 kn,
- za prosinac 2016. iznos od 3.486,10 kn,

- za siječanj 2017. iznos od 3.808,43 kn,
- za veljaču 2017. iznos od 5.620,81 kn,
- za ožujak 2017., iznos od 31,74 kn,
- za travanj 2017. iznos od 2.353,05 kn,
- za lipanj 2017. iznos od 886,36 kn,
- za srpanj 2017. iznos od 2.668,77 kn,
- za kolovoz 2017., iznos od 2.867,71 kn,
- za rujan 2017. iznos od 4.695,39 kn,
- za listopad 2017. iznos od 3.124,24 kn,
- za studeni 2017. iznos od 4.416,37 kn,
- za prosinac 2017. iznos od 4.991,00 kn,

- za siječanj 2018. iznos od 5.401,47 kn,
- za veljaču 2018. iznos od 5.550,53 kn,
- za ožujak 2018. iznos od 4.374,63 kn,
- za travanj 2018. iznos od 4.043,45 kn,
- za svibanj 2018. iznos od 3.118,56 kn,
- za lipanj 2018. iznos od 2.483,56 kn,
- za srpanj 2018. iznos od 2.692,61 kn,
- za kolovoz 2018. iznos od 2.648,96 kn,
- za rujan 2018. iznos od 4.697,30 kn,
- za listopad 2018. iznos od 3.743,76 kn,
- za studeni 2018. iznos od 7.108,30 kn,
- za prosinac 2018. iznos od 5.894,06 kn,

- za siječanj 2019. iznos od 2.703,24 kn,
- za veljaču 2019. iznos od 5.042,61 kn,
- za ožujak 2019. iznos od 5.527,88 kn,
- za travanj 2019. iznos od 3.607,12 kn,
- za svibanj 2019. iznos od 2.722,63 kn,
- za lipanj 2019. iznos od 5.066,91 kn,
- za srpanj 2019. iznos od 3.905,12 kn,
- za kolovoz 2019. iznos od 6.555,57 kn,
- za rujan 2019. iznos od 7.873,39 kn,
- za listopad 2019. iznos od 5.903,63 kn,
- za studeni 2019. iznos od 6.124,31 kn,
- za prosinac 2019. iznos od 4.203,54 kn,

- za siječanj 2020. iznos od 4.062,12 kn,
- za veljaču 2020. iznos od 6.207,78 kn,
- za ožujak 2020. iznos od 10.216,63 kn,
- za travanj 2020. iznos od 12.244,79 kn,
- za svibanj 2020. iznos od 4.247,74 kn,
- za lipanj 2020. iznos od 16.538,50 kn,

- za srpanj 2020. iznos od 16.538,35 kn,
- za kolovoz 2020. iznos od 12.728,05 kn,
- za rujan 2020. iznos od 4.166,91 kn,
- za listopad 2020. iznos od 9.208,07 kn,

sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana dospijeca svakog mjesečnog potraživanja petnaesti dan mjeseca za protekli mjesec, po kamatnoj stopi prema odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određivala za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena, izuzev zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

II Dužan je tuženik, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 46.375,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana 11. svibnja 2022. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 24. travnja 2020. podnio pred ovim sudom tužbu protiv tuženika radi isplate razlike bruto plaće. U tužbi navodi kako je tužitelj dugogodišnji radnik tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. srpnja 2014. (dalje: Ugovor o radu) te Dodatka tom Ugovoru od 1. kolovoza 2014. i to na radnom mjestu Projektni menadžer (ugovor o radu menadžera 2). Člankom 9. Ugovora o radu određena je plaća tužitelju u fiksnom iznosu od 24.000,00 kuna („bruto 2“, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću), dok se Dodatkom ugovora izmijenio naziv radnog mjesta (ranije: Projekt menadžer, sada: Projektni menadžer) i šifra radnog mjesta, dok su poslovi u svom opisu sadržajno ostali potpuno isti jednako kao i sve ostale odredbe Ugovora o radu. Ističe kako tuženik nije isplaćivao tuženiku ugovorenu plaću, već je bez pravnog temelja isplaćivao tužitelju umanjenju plaću u nejednakim iznosima iz mjeseca u mjesec. Nadalje navodi kako je u više navrata s tuženikom pokušavao mirnim putem riješiti nastali spor i dobiti informacije o razlozima smanjivanja plaće, ali da nije dobio ni pravni temelj ni valjan razlog smanjivanja. Temeljem prednjeg, tužitelj potražuje razliku bruto plaće u ukupnom iznosu od 265.929,16 kuna zajedno sa zateznim kamatama, kao i naknadu parničnog troška od tuženika.

1.1. Podneskom od dana 17. svibnja 2021. tužitelj je obavijestio sud kako je u međuvremenu odlukom uprave Brodograđevne industrije Split d.d. kao poslodavca, od 11. kolovoza 2020. otkazan ugovor o radu tužitelja sklopljen na neodređeno vrijeme dana 1. srpnja 2014. za obavljanje poslova radnog mjesta projektni menadžer – poslovno uvjetovani otkaz. Istom odlukom utvrđeno je pravo radnika na otkazni rok, otpremninu i razmjerni dio godišnjeg odmora. Navodi kako je protiv

navedene odluke pokrenuo sudski postupak, a dana 14. svibnja 2021. Općinski sud u Splitu donio je presudu kojom utvrđuje nedopuštenost ranije spomenutog otkaza ugovora o radu te je naloženo tužitelja vratiti na rad. Istim podneskom proširuje tužbeni zahtjev i za period od veljače 2020. do listopada 2021. Nadalje, navodi kako je tuženik tužitelju za mjesec listopad 2020. na ime neiskorištenog godišnjeg odmora isplatio naknadu u iznosu od 5.890,56 kn, međutim, budući da je tužitelju pogrešno isplaćivao plaće kroz utuženi period posljedično tome pogrešno je isplatio i naknadu za neiskorišteni godišnji odmor, stoga potražuje s tog osnova razliku naknade u iznosu od 5.346,27 kn. Temeljem prednjeg, tužitelj traži donošenje presude kojom će se obvezati tuženika na isplatu razlike bruto plaće za razdoblje od travnja 2015. do listopada 2020. u iznosu od 346.752,71 kn s pripadajućim zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate, te isplatu razlike naknade za neiskorišteni godišnji odmor u iznosu od 5.346,27 kn s pripadajućom zateznom kamatom od 15. studenoga 2020. do isplate, sve uz potraživanje troškova postupka s pripadajućom kamatom od presuđenja do isplate.

2. U odgovoru na tužbu od 1. lipnja 2021. tuženik ističe kako su tužbeni zahtjev kao i visina istoga u cijelosti neosnovani. Ističe prigovor zastare naplate predmetne tražbine, kao i prigovor promašene pasivne legitimacije na strane tuženika. Navodi kako su menadžerskim ugovorom uređena međusobna prava i obveze gospodarskih subjekata i menadžera pa kako se samim time ne radi o ugovoru radnog prava već ugovoru obveznog prava. U prilog tome navodi kako se menadžerski ugovor zbog svoje pravne prirode sklapa samo na određeno vrijeme i prestaje istekom vremena na koji je sklopljen, pa tvrdi kako je vidljivo da predmetni ugovor o radu menadžera na koji se tužitelj poziva nije mogao biti sklopljen na neodređeno vrijeme jer se taj ugovor ne temelji na odredbama Zakona o radu („Narodne novine“ broj: 93/14 dalje: ZR), već na odredbama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje: ZOO) s određenim značajkama ugovora o djelu. Tuženik ističe kako je iz članka 9. ugovora o radu menadžera 1. srpnja 2014. vidljivo kako je upravo doprinose iz bruto plaće tužitelja tuženik i uplaćivao sukladno pozitivnim pravnim propisima, te je vidljivo kako je ostatak plaće tužitelja uredno isplaćen na račun tužitelja. Tuženik se poziva i na članak 247. stavak 2. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19, dalje: ZTD), a u kojem, kako tuženik navodi, piše da ako se nakon što se članovima uprave ili menadžerima odrede primanja, tako bitno pogoršaju prilike društva da bi dalje isplaćivanje primanja za društvo značilo tešku nepravdu, nadzorni odbor ili uprava je ovlašten da ih primjereno smanji, pri čemu takvo smanjenje nema utjecaja na ostale dijelove ugovora. Ističe kako je zbog restrukturiranja brodogradilišta Split i krize brodogradilišta, isto bilo primorano zbog opstojnosti brodogradnje isplaćivati umanjenju naknadu za rad, a na što je i sam tužitelj pristao kako bi sačuvao svoje radno mjesto. Zaključno predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Podneskom od dana 5. studenog 2021. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev sukladno vještačenju Forum revizije d.o.o., a po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije Darki Ceciće od 21. listopada 2021., i to na način da na ime razlike plaće i razlike naknade plaće potražuje iznos od 350.197,90 kuna, a sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do

isplate, uz potraživanje troškova postupka s pripadajućom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

4. U odnosu na uređeni tužbeni zahtjev, tuženik ističe kako isti u cijelosti osporava u osnovu i visini, a razloge iz kojih je eventualno dolazilo do umanjenja plaća ukoliko je do toga i došlo objasnio je u odgovoru na tužbu.

5. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom ugovora o radu menadžera 2 od dana 1. srpnja 2014. , dodatka ugovora o radu menadžera od dana 1. kolovoza 2014., isplatnih lista za razdoblje od travnja 2015. do siječnja 2020., isplatnih lista za razdoblje od ožujka 2020. do listopada 2020., izračuna razlike plaće za period travanj 2015. do veljače 2020. i od travnja 2015. do listopada 2020. sve dostavljeno po tužitelju, e mail korespondencije između tužitelja i tuženika, preslika presude Općinskog suda u Splitu pod br. Pr-1211/2020 od 14.svibnja 2021., financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem Forum revizije d.o.o. po stalnoj sudskoj vještakinji za računovodstvo i financije Darki Ceciće, dipl.oec. od dana 21. listopada 2021. pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

6. Neprijeporno je između parbenih stranaka:

- da su tužitelj i tuženik dana 1. srpnja 2014. sklopili ugovor o radu menadžera 2, kao i pripadajući dodatak ugovora o radu menadžera od dana 1. kolovoza 2014.,
- da je tužitelj obavljao poslove projekt menadžera (šifra radnog mjesta A610000), odnosno projektnog menadžera (šifra radnog mjesta A620320),
- da je tim ugovorom, odnosno čl. 9. ugovora, ugovorena plaća u fiksnom iznosu od 24.000,00 kn (bruto 2, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću) mjesečno,
- da je tuženik obračunavao i isplaćivao tužitelju za utuženo razdoblje umanjenu plaću, odnosno da je obračunavana umanjena plaća različito za svaki mjesec,
- da je tuženik dana 11. kolovoza 2020. otkazao ugovor o radu menadžera 2 tužitelju sklopljen na neodređeno vrijeme dana 1. srpnja 2014. za obavljanje poslova radnog mjesta projektni menadžer – poslovno uvjetovani otkaz,
- da je dana 14. svibnja 2021. Općinski sud u Splitu donio presudu kojom utvrđuje nedopuštenost otkaza ugovora o radu menadžera 2 te je naloženo tužitelja vratiti na rad, na radno mjesto projektni menadžer.

7. Prijeporno je između parbenih stranaka je li tuženik neosnovano smanjivao plaću tužitelju određenoj ugovorom o radu menadžera 2, odnosno prijeporna je osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

8. Tužbeni zahtjev je u cijelosti osnovan.

9. Predmet spora je potraživanje tužitelja s osnova razlike plaće za razdoblje od travnja 2015. do listopada 2020., a u kojem je tuženik isplaćivao tužitelju manju plaću od one ugovorene ugovorom o radu.

10. Tuženik je istakao prigovor promašene pasivne legitimacije, a koji prigovor nije osnovan, jer je ugovor o radu sklopljen između tužitelja, kao radnika i tuženika, kao

poslodavca pa kako je tuženik poslodavac tužitelja to je isti pasivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari.

11. U odnosu na prigovor zastare važno je istaknuti kako se u konkretnom slučaju radi o ugovoru o radu. Iako u svom nazivu ugovor ima naziv „menadžera“, to ga ne čini automatski menadžerskim ugovorom na kojega bi se u konkretnom slučaju onda primjenjivala pravila obveznog prava. Bitan je sadržaj ugovora koji u potpunosti odgovara bitnim sastojcima ugovora o radu propisanih u članku 10. stavku 4. ZR-a. Štoviše, u prilog tome da se radi o ugovoru radnog prava govori i to da je tuženik otkazao tužitelju predmetni ugovor o radu, a protiv čije nedopuštenosti je tužitelj podnio tužbu, te je presudom pod poslovnim brojem Pr-1211/2020 od dana 14. svibnja 2021. utvrđeno da nije dopušten otkaz tužiteljevog ugovora o radu te je naloženo tuženiku vratiti na rad tužitelja. Na predmetni ugovor ima se primjenjivati ZR, pa tako i rok zastare propisan istim.

11.1. Članak 139. Zakona o radu (Narodne novine broj 13/14; dalje: ZR) uređuje pitanje zastare potraživanja iz radnog odnosa, pa je istim određeno da ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina.

11.2. U konkretnom slučaju, tužitelj je podnio tužbu dana 24. travnja 2020., a tužbenim zahtjevom je obuhvaćeno razdoblje od travnja 2015. do listopada 2020., s time da najstarije potraživanje, plaća za travanj 2015., dospijeva na naplatu 15. svibnja 2015. pa je očito kako nije protekao zastarni rok od 5 godina, radi čega se prigovor zastare potraživanja ukazuje neosnovanim.

12. Odredbom članka 90. stavak 1. ZR određeno je da je poslodavac dužan radniku obračunati i isplatiti plaću u iznosu utvrđenom propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, odnosno ugovorom o radu. Nadalje, člankom 92. stavak 4. ZR propisano je da su plaća i naknada plaće, u smislu ovoga Zakona, plaća i naknada plaće u bruto iznosu.

13. Ugovorom o radu na neodređeno vrijeme od 1. srpnja 2014., u članku 9. st. 1. ugovoreno je da menadžer ima pravo na plaću (naknadu za rad) u iznosu od 24.000,00 kuna (bruto 2, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću) mjesečno, a st. 3. istog članka ugovoreno je da će doprinose iz plaće menadžera, poslodavac izravno odbijati od menadžerove mjesečne bruto plaće u skladu s važećim hrvatskim propisima. Poslodavac plaća i obvezne doprinose na plaću koje je poslodavac dužan plaćati u skladu s važećim hrvatskim propisima.

13.1. Dakle, potpisom ugovora o radu obje stranke su preuzele ugovorom predviđena prava i obveze. Obveza tužitelja kao radnika iz ugovora o radu je izvršavati ugovoreni rad, a obveza je tuženika kao poslodavca isplatiti mu za taj rad ugovorenu plaću, a ugovorena je točno određena visina plaće tužitelja i to u bruto iznosu od 24.000,00 kn. Tužitelj je ispunjavao svoje obveze, dok tuženik to nije učinio već je samovoljno od travnja 2015. do listopada 2020. tužitelju mjesečno isplaćivao plaću manju od ugovorene (različito za svaki mjesec), a što je razvidno i iz isplatnih lista za utuženo razdoblje.

13.2. Kako ugovor obvezuje stranke to niti jedna strana nije ovlaštena bez suglasnosti druge strane jednostrano mijenjati odredbe ugovora pa prema tome ni tuženik nije mogao jednostrano promijeniti odredbu ugovora o plaći, te isplaćivati tužitelju plaću manju od ugovorene. Naime, radnik, ovdje tužitelj za svoj rad ima pravo na ugovorenu plaću koju mu je poslodavac dužan isplatiti. S obzirom na to da je tuženik svoju obvezu koja se odnosi na isplatu plaće ispunjavao samo djelomično (jer je tužitelju isplaćivao umanjenu plaću), to je onda osnovan zahtjev tužitelja za obvezivanje tuženika da svoju obvezu prema tužitelju ispuni u cijelosti i isplati za utuženo razdoblje razliku plaće koja mu pripada temeljem ugovora o radu od 1.srpnja 2014., a koju mu je neopravdano umanjivao.

16. Tuženik osnovu za smanjivanje plaće pronalazi u članku 247. stavak 2. ZTD-a, a kojim je određeno ako se, nakon što se članovima uprave ili menadžerima odrede primanja, tako znatno pogoršaju prilike društva da bi dalje isplaćivanje primanja za društvo značilo tešku nepravdu, nadzorni odbor ili uprava, a u slučaju iz članka 245. stavka 3. ovoga Zakona na zahtjev toga odbora sud je ovlašten da ih primjereno smanji, pri čemu takvo smanjenje nema utjecaja na ostale dijelove ugovora člana uprave s društvom. Ističe, ukoliko je tužitelju isplaćivana naknada za rad u umanjenom iznosu, to je učinjeno radi teške poslovne situacije, a na što je tužitelj pristao da bi sačuvao svoje radno mjesto što je očito jer nije poduzimao nikakve pravne radnje za isplatom ostatka naknade za rad.

16.1. Međutim, a kako je već naprijed elaborirano, ovdje se radi o ugovoru o radu na neodređeno vrijeme, a ne menadžerskom ugovoru kako tvrdi tuženik (tužitelj nije bio član uprave ni izvršni direktor tuženika, niti je imao ovlasti pojedinačno ili skupno voditi poslove tuženika) pa se u ovom slučaju primjenjuju odredbe Zakona o radu, a ne Zakona o trgovačkim društvima pa tako ni odredba čl. 247. st.2. ZTD-a na koju se poziva tuženik. Za umanjene ugovorene plaće tuženik nije dokazao da je imao suglasnost tužitelja, a što dokazuje i činjenica da je tuženik nudio tužitelju dodatak ugovora o radu menadžera dana 6. travnja 2020., kojim bi se promijenio način izračuna visine plaće koja više ne bi bila u fiksnom iznosu već bi se pitanje plaće uređivalo izmjenom koeficijenta, a koji dodatak ugovora tužitelj nikada nije potpisao pa samim time nije ni pristao na novi iznos plaće.

16.2. Slijedom prednjeg, ovaj sud smatra osnovanim potraživanje tužitelja za isplatom razlike plaće i razlike naknade plaće za utuženo razdoblje.

17. U odnosu na utvrđivanje visine potraživanja sud je proveo financijsko vještačenje po Forum reviziji d.o.o., a po stalnoj sudskoj vještakinji za računovodstvo i financije Darke Ceciđ, dipl.oec. koja u vještačenju od dana 21. listopada 2021. navodi da je uvidom u platne podatke koji se nalaze u spisu za utuženo razdoblje (od 1.travnja 2015. do 22.listopada 2020.) prikazala obračun plaće tužitelja u ukupnom iznosu sukladno ugovoru o radu, razliku između isplaćene plaće, razliku doprinosa na plaću koja tereti poslodavca te u konačnici razliku bruto plaće kao osnovice za daljnji obračun doprinosa te poreza i prireza na teret zaposlenika. Zaključno navodi da na osnovu analize podataka i izračuna prikazanih u samom nalazu proizlazi kako između obračuna plaće po ugovoru o radu i obračuna plaće koju je tuženik obračunao i isplatio u utuženom razdoblju od 1. travnja 2015. do 22. listopada 2020. tužitelju pripada razlika bruto plaće u ukupnom iznosu od 350.197,90 kuna, a pojedinačno po mjesecima kako je to prikazano u stupcu 8 Tablice br. 2.

17.1. Na provedeno vještačenje stranke nisu imale prigovora pa sud isto smatra stručnim, objektivnim i danim sukladno pravilima struke i znanosti te ga u cijelosti prihvaća.

18. Imajući u vidu vještačenje Forum revizije d.o.o., a prema kojemu je tužitelj i uredio tužbeni zahtjev, to je valjalo tužitelju dosuditi zatraženi iznos od 350.197,90 kuna. Na dosuđeni iznos tužitelju su dosuđene i zatezne kamate počevši od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate, izuzev kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanim u bruto plaći. To zato jer se bruto plaća sastoji od neto plaće te doprinosa, poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a sukladno odredbi članka 15. st. 3. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 177/04., 73/08., 80/10., 114/11., 22/12., 144/12., 43/13., 120/13., 125/13., 148/13., 83/14. i 143/14.) i članka 17. st. 3. Pravilnika o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 95/05., 96/06., 68/07., 146/08., 2/09., 146/09., 123/10., 137/11., 61/12., 70/13., 160/1. i 157/14), zatezne kamate koje se na zakašnjele isplate plaće isplaćuju po sudskoj presudi ne smatraju se dohotkom i ne podliježu oporezivanju, slijedom čega proizlazi da bruto plaća koja se isplaćuje po sudskoj presudi do trenutka isplate u odnosu na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak nije u potpunosti dospjela pa porez na dohodak i prirez poreza na dohodak dospijevaju na naplatu isplatom plaće. Dakle, porez na dohodak i prirez poreza na dohodak koji čine sastavne dijelove bruto plaće dospijevaju tek s isplatom, što znači da do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, kako je to tužitelj pravilno i zatražio tužbenim zahtjevom, a kao u točki I izreke presude.

19. Odluka o parbenom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) pa je tužitelju, a u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, priznat trošak zastupanja po punomoćniku, a isti se odnosi na: sastav tužbe, sastav podneska od 17. svibnja 2021., 28. srpnja 2021. i 8. studenog 2021., zastupanje na ročištima od dana 26. svibnja 2021., 22. rujna 2021. i 17. ožujka 2022., ukupno 7 radnji, po 500 bodova, te za pristup ročištu za objavu presude od 11. svibnja 2022. 50 bodova, odnosno ukupno 3550 bodova, što pomnoženo s vrijednošću boda od 10,00 kn daje iznos od 35.500,00 kn uvećano za 25% PDV-a (iznos od 8.875,00 kn), te za trošak vještačenja u iznosu od 2.000,00 kuna, odnosno sveukupno iznos od 46.375,00 kuna, a kao u točki II izreke presude. Na dosuđeni iznos tužitelju su dosuđene i zakonske zatezne kamate počevši od dana 11. svibnja 2022., kao dana presuđenja, do isplate.

U Splitu, 11. svibnja 2022.

SUTKINJA

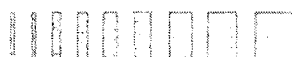
KATICA BOJČIĆ VIDOVIĆ

Dokument je elektronički potpisan:

KATICA BOJČIĆ
VIDOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:

11-05-2022
08:32:30

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523631393830363038393334
L=SPLIT
S=BOJČIĆ VIDOVIĆ
G=KATICA
CN=KATICA BOJČIĆ VIDOVIĆ
SN=HR20151475203.1.34

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, u 3 (tri) primjerka.

DNA:

- punomoćnik tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **eb30b-b6fa2**

Kontrolni broj: **09d89-c35eb-d0c8d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATICA BOJČIĆ VIDOVIĆ, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Mladen Bratošević

Brodograđevna industrija Split d.o.o.

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
11.05.2022	20.05.2022	9	46.375,00	5,49	62,78	46.437,78
Ukupno		10	46,375,00 kn		62,78 kn	46,437,78 kn

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Ex vojarna Sv. Križ, Dračevac
21000 Split

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jeleni Kvarantan Karuza, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Bratoševića, OIB:04344323766, iz Splita, Hrvatskih iseljenika 4, zastupan po punomoćnici Eciji Kuljiš Bajić i Meri Blaslov- Pavasović, odvjetnicama u Splitu, protiv tuženika Brodosplit d.d. , OIB:18556905592, iz Splita, Put Supavla 21, zastupan po punomoćniku Edi Biočić, odvjetniku iz Zagreba, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 10. ožujka 2021.g., u nazočnosti tužitelja sa zamjenikom punomoćnika Mladenom Pavasovićem te punomoćnikom tuženika Edom Biočićem, a po objavi presude dana 14. svibnja 2021.

presudio je

- I. Utvrđuje se da nije dopušten otkaz tužiteljevog Ugovora o radu menadžera 2, sklopljenog na neodređeno vrijeme dana 01. srpnja 2014. uz Dodatak istom ugovoru od 01. kolovoza 2014., a sve temeljem Odluke Uprave tuženika o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu menadžera 2 od 11. kolovoza 2020. i Odluke direktora tuženika od 21. rujna 2020., te radni odnos tužitelja kod tuženika i dalje traje.
- II. Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana, vratiti tužitelja na posao na radno mjesto projektni menadžer, sve sukladno Ugovoru o radu menadžera 2, sklopljenog na neodređeno vrijeme od 01. srpnja 2014. te dodatku Ugovoru o radu menadžera 2 od 01. kolovoza 2014.
- III. Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana, naknaditi trošak parničnog postupka tužitelju u iznosu od 2.500,00 kn uvećan za zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od presuđenja pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

1.U tužbi koja je podnijeta ovom sudu dana 5. listopada 2020. tužitelj navodi da je Odlukom Uprave Brodograđevne industrije Split d.d., kao poslodavca, od 11. kolovoza 2020., otkazan, u dijelu pod točkom 1. izreke, ugovor o radu radnika Mladena Bratoševića sklopljen na neodređeno vrijeme dana 01. srpnja 2014. za obavljanje poslova radnog mjesta projektni menadžer (šifra RM A620320) – poslovno

uvjetovani otkaz. Točkama 2., 3. i 4. iste Odluke da je utvrđeno pravo radnika na otkazni rok, otpremninu i razmjerni dio godišnjeg odmora. Predmetnu odluku radnik je zaprimio 22. kolovoza 2020. te protiv iste, blagovremeno, sukladno odredbi čl. 133. st. 1. Zakona o radu (NN 93/14., 127/17., 98/19.) podnio zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava. Odlukom direktora društva Brodosplit d.d. od 21. rujna 2020. zahtjev za zaštitu prava radnika Mladena Bratoševića da je odbijen u cijelosti kao neosnovan, a Odluka o poslovno uvjetovanom otkazu od 11. kolovoza 2020. potvrđena u cijelosti. U točki I. izreke pobijane odluke o otkazu da je navedeno da je zbog gospodarskih razloga prestala potreba za obavljanjem poslova na kojima je radnik raspoređen. Pojašnjavajući, u obrazloženju iste Odluke, ove gospodarske razloge, poslodavac navodi da je zbog globalne ekonomske krize izazvane pandemijom virusa COVID-19, koja se direktno reflektirala i na poslovanje poslodavca došlo do pada poslovnih prihoda poslodavca u prvih pet mjeseci 2020. i to za 13% u odnosu na isto razdoblje 2019. Istovremeno da je zbog obveze poštivanja odluka Stožera civilne zaštite i Vlade RH koje su donesene u cilju sprječavanja širenja epidemije došlo do prekida obavljanja gospodarskih djelatnosti poslodavca i zaustavljanja rada na već ugovorenim poslovima. Zbog navedenih razloga poslodavac da je bio dužan poduzeti sve potrebne mjere radi racionalizacije poslovanja i radi uspostavljanja ponovne financijsko-poslovne učinkovitosti i stabilnosti, a jedna od tih mjera da je i nužno smanjenje broja zaposlenih radnika.

U odnosu na naprijed iznesene navode poslodavca da je nesporno da je pandemija virusa COVID-19 uzrokovala globalnu ekonomsku krizu koja se odrazila i na poslovanje velikog broja poslovnih subjekata pa moguće i na poslovanje poslodavca. U konkretnom slučaju međutim uopćeni gospodarski razlozi koji se navode u obrazloženju pobijane Odluke o otkazu, a koji razlozi su ponovljeni i u obrazloženju Odluke od 21. rujna 2020. kojom je odbijen zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava tužitelja, da ne upućuju na postojanje konkretnog zakonskog razloga – prestanak potreba za obavljanjem određenog posla, dakle posla koji obavlja točno određeni radnik kojem se otkazuje ugovor o radu, ovdje tužitelj, a koji da je kod poslodavca obavljao poslove radnog mjesta projektnog menadžera. Tužitelj da je naime kod poslodavca, prije donošenja odluke o otkazu, radio kao projektni menadžer na projektu za brodogradilište Fincantieri te po njegovom saznanju, prije nego ga je poslodavac uputio na čekanje, odnosno za njega, Odlukom o prekidu (obustavi) rada odredio prekid rada – 23. travnja 2020., potreba za obavljanjem poslova koju je radnik radio ne samo da nije prestala nego su s istim poslovnim partnerom poslodavca sklopljeni ugovori i za neke nove projekte. Neovisno međutim od konkretnog projekta na kojem je radnik radio prije prekida rada koji je odredio poslodavac, da je tužitelj s poslodavcem imao sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme za obavljanje poslova radnog mjesta projektnog menadžera, što dakle da nije vezano ni za jedan konkretan projekt. U obrazloženju pobijane Odluke o otkazu da je samo uopćeno navedeno kako je poslodavac vodio računa o kriterijima iz odredbe čl. 115. st. 2. Zakona o radu dok je Popis radnika kojima da se otkazuje zbog gospodarskih razloga sa usporednom tablicom drugih radnika tužitelju dostavljen tek Odlukom od 21. rujna 2020., dakle tek po tužiteljevom zahtjevu za zaštitu povrijeđenog prava. U Odluci od 21. rujna 2020. da nije navedeno nikakvo popratno objašnjenje zašto je, primjenom u Popisu navedenih kriterija, utvrđeno kako je prestala potreba za radom upravo tužitelja, a ne nekog od usporednih radnika, stoga je pretpostaviti da je tu uslijed činjenice što je tuženik tužitelja cijenio s najnižim brojem bodova u odnosu na druge radnike. Navedeni popis da sastoji od dva priloga; tužitelj da je uvršten, zajedno s još šest radnika tuženika od kojih su četiri zaposlena

na poslovima projektni menadžer, na Prilog 2. Tuženik da je radnike uspoređivao prema socijalnim (zakonski kriteriji iz odredbe čl. 115. st. 2. Zakona o radu) i poslovnim kriterijima, uz primjenu vlastite metodologije bodovanja kriterija. Tužitelj da je s 6,5 bodova u kategoriji socijalnih kriterija po sredini ljestvice te da su ispod njega po broju bodova i Frane Matulić (4) i Sanja Validžić (6). Pritom da je za istaknuti kako je tuženik pogrešno cijenio trajanje radnog odnosa tužitelja jer da je isto utvrdio u trajanju od 7 godina iako da je zapravo radni odnos tužitelja kod tuženika trajao više od trideset godina (od 02. ožujka 1989.) pa bi u kategoriji socijalnih kriterija, sve prema metodologiji tuženika, tužitelj ostvario daleko više bodova no što mu je tuženik priznao. Nadalje, u kategoriji poslovnih kriterija, tužitelj da je ostvario pet bodova (od mogućih osam) pa je utoliko posljednje plasirani na ljestvici. Kazati je međutim kako su ti dopunski (poslovni) kriteriji očigledno iskonstruirani za potrebe otkaza ugovora o radu tužitelju. Naime, da je zaista teško povjerovati da postoji poslodavac koji će više od trideset godina „trpjeti“ radnika koji radne zadatke ispunjava „s nižim stupnjem točnog i urednog ispunjenja“, odnosno koji „radi u skladu s uputama ali ne utječe pozitivno na timski rad“, a sve to bez da ga je u navedenom razdoblju makar i jednom upozorio na takav – „neadekvatan“ rad!? Uzgred je istaknuti i kako su spomenuta dva kriterija međusobno proturječna obzirom da netko tko zadatke izvršava „u skladu s uputama“ ne može istodobno te zadatke izvršavati „s nižim stupnjem točnog i urednog ispunjenja“; osim naravno ako sama uputa nije glasila da se zadaci izvršavaju netočno i neuredno, a što tada ne bi smjelo ići tužitelju na štetu. U konačnici, tuženik da je tužitelja prema vlastitoj metodologiji vrednovao s ukupno 11,5 bodova dok je prvi sljedeći radnik na ljestvici Frane Matulić s ukupno 12 bodova. Nadalje se u obrazloženju pobijane odluke o otkazu navodi kako je poslodavac još 13. srpnja 2020. donio Odluku o namjeri poslovno uvjetovanih otkaza radnog odnosa radnika zbog organizacijskih i gospodarskih razloga koju da je onda dostavio i sindikalnom povjereniku radi savjetovanja i postizanja sporazuma sukladno čl. 127. i čl. 150. Zakona o radu. U Odluci od 21. rujna 2020. tuženik da je dodatno pojasnio da se sindikalni povjerenik očitovao o namjeri otkazivanja ugovora o radu tužitelju očitovanjem od 21. srpnja 2020., zatim da je poslodavac, sukladno čl. 127. i 128. Zakona o radu, obavijestio nadležnu javnu službu zapošljavanja i dostavio joj podatke o razlozima zbog kojih prestaje potreba za radom radnika, broju ukupno zaposlenih radnika, broju, zvanju i poslovima radnika za čijim radom prestaje potreba, kriterijima izbora takvih radnika, iznosu i načinu obračuna otpremnina i drugih davanja radnicima te mjerama koje je (poslodavac) poduzeo radi zbrinjavanja viška radnika. Također da su dostavljeni (HZZ-u) podaci o trajanju savjetovanja s radničkim vijećem, rezultatima i zaključcima provedenog savjetovanja te da je priloženo pisano očitovanje sindikalnog povjerenika. Na temelju navedene dokumentacije da je HZZ Split dostavio tuženiku svoj odgovor 10. rujna 2020. u kojem da je potvrdio da je postupak otkazivanja kolektivnog viška radnika proveden sukladno Zakonu o radu. Tužitelj da nije u mogućnosti posebno se očitovati o dopisu HZZ-a Split od 10. rujna 2020., a koji da mu omaškom nije dostavljen uz Odluku od 21. rujna 2020., pa tužitelj da nije upoznat sa sadržajem tog dopisa, a niti da su mu poznati podaci o trajanju savjetovanja s radničkim vijećem, rezultatima i zaključcima provedenog savjetovanja te eventualnim primjedbama. Tužitelju da je međutim, kao prilog Odluci od 21. rujna 2020., dostavljeno Očitovanje sindikalnog povjerenika od 21. srpnja 2020. Uvidom u već spomenuti Popis radnika kojima se otkazuje zbog gospodarskih razloga sa usporednom tablicom drugih radnika (prilog 1 i prilog 2) da je za utvrditi da je tuženik, u postupku kolektivnog viška radnika, ugovore o radu otkazivao i radnicima koji su u kategoriji zaštićenih sukladno Zakonu o radu, odnosno

odredbama članka 151. stavaka 3. i 4. – otkaz uz prethodnu suglasnost radničkog vijeća. Kod tuženika da nije utemeljeno radničko vijeće, stoga sindikalni povjerenik, sukladno odredbi čl. 153. st. 3. Zakona o radu, da ima sva prava i obveze radničkog vijeća pa tako i pravo davanja ili uskrate prethodne suglasnosti na odluku o otkazu zaštićenim kategorijama radnika, odnosno pravo sudjelovanja u postupku kolektivnog viška radnika. Upravo tužitelj da spada u kategoriju zaštićenih radnika što da nije sporno ni po utvrđenju tuženika (sukladno odredbi čl. 151. st. 4. Zakona o radu – otkaz radniku s navršenih šezdeset godina odnosno starijem od šezdeset godina), međutim, Joško Franić, sindikalni povjerenik s pravima i ovlastima radničkog vijeća za tuženika, suprotno navodima tuženika, u svom očitovanju od 21. srpnja 2020., da nije dao suglasnost na odluku o otkazu ugovora o radu tužitelju pa da se ista odluka ukazuje u cijelosti nezakonitom. Točkom 2. izreke pobijane odluke o otkazu određen je tužitelju otkazni rok od dva mjeseca, pozivom na odredbu čl. 121. i čl. 122. Zakona o radu. Tužitelj da je kod tuženika zaposlen još od 02. ožujka 1989. pa dakle da ima ostvaren neprekidni radni staž od preko dvadeset godina i da je navršio pedeset pet godina života, stoga da je pravilnom primjenom odredbe čl. 122. Zakona o radu, na koju se i tuženik pozvao, istom valjalo utvrditi otkazni rok u trajanju od četiri mjeseca. Vezano za iznos otpremnine tužitelj da će se moći konkretno izjasniti tek kada mu tuženik dostavi obračun te otpremnine, a sve obzirom na činjenicu da tuženik pogrešno cijeni radni staž tužitelja. Trajanje razmjernog dijela godišnjeg odmora za 2020. godinu, po mišljenju tužitelja također da nije utvrđeno na valjani način. Tužitelj da ima pravo na 20 dana godišnjeg odmora, pa bi razmjerni dio, pod pretpostavkom da je otkazni rok određen zakonito, a što se osporava, iznosio 17 dana, a ne 15 dana kako je to utvrđeno Odlukom o otkazu.

2. U odgovoru na tužbu koji je podnijet ovom sudu dana 26. listopada 2020. tuženik navodi kako su tužba i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovani i na zakonu neutemeljeni. Tuženik ističe da je dana 13. srpnja 2020. godine donio Odluku o ukidanju organizacijskih cjelina/jedinica, ukidanju radnih mjesta i poslovno uvjetovanim otkazima zbog organizacijskih i gospodarskih razloga te da je prilikom donošenja Odluke o namjeravanom poslovno uvjetovanom otkazu poštivao odredbe Zakona o radu te da je sukladno čl. 150. i čl. 151. kao i čl. 127. i 128. Zakona o radu proveo postupak savjetovanja i suodlučivanja sa sindikalnim povjerenikom radi kolektivnog otkazivanja viška radnika. Razlozi poslovno uvjetovanog otkaza zbog gospodarskih razloga da su jasno i nedvosmisleno obrazloženi u Odluci od 13. srpnja 2020. godine i u Odluci o poslovno uvjetovanom otkazu od 11. kolovoza 2020. te da su primijenjeni svi Zakonom i Pravilnikom utvrđeni kriteriji, nakon savjetovanja sa sindikalnim povjerenikom. Tuženik da je proveo postupak kolektivnog rješavanja viška radnika. Zavod za zapošljavanje Split da nije imao primjedbi na provedeni postupak. Netočno i neosnovano da tvrdi tužitelj da su gospodarski razlozi navedeni uopćeno. Naime iz računa dobiti i gubitka tuženika da je vidljiv pad dobiti od 13 % za isto razdoblje u 2019. i u 2020. godine te da se taj trenda nastavlja. Situacija je nepredvidiva što se tiče osobito gospodarskog opstanka, pa da je za očekivati i daljnje otkazivanje radnih odnosa. Obveza Uprave tuženika da je prilagoditi poslovanje i organizaciju Društva takvoj gospodarskoj situaciji, te poduzeti sve što je potrebno da bi se sačuvala kakva takva likvidnost (ako je to uopće moguće) odnosno opstanak društva, a posebno i očuvanje socijalno-ekonomskih i egzistencijalnih prava radnika kojima se omogućava nastavak rada, uz nadu u pomoć Republike Hrvatske. U gospodarskoj krizi uzrokovanoj virusom COVID- 19 početkom 2020. godine da je došlo do prestanka obavljanja gospodarskih djelatnosti te prekida rada zbog čega da su radnici bili prisiljeni obustaviti tj. zaustaviti rad na ugovorenim poslovima. Zbog

navedenog razloga da je i tužitelj poslan na čekanje, pa da se nesporno može zaključiti kako tužitelj nije imao posla, nije obavljao svoje ugovorene radne zadatke niti da je bio neophodan u obavljanju specifične djelatnosti tuženika. Direktna posljedica svega navedenog da je Odluka tuženika o postojanju prekobrojnih izvršitelja i odluka o organizacijskim i gospodarskim promjenama kojim da se smanjuje broj radnika na određenim radnim mjestima, a sve kako bi Društvo moglo nastaviti poslovanje. Tužena da je razmotrila sve mogućnosti i mjere koje bi mogle otkloniti namjeravani prestanak potrebe za radom viška radnika te da je provodila aktivnosti sa ciljem da se pronađu mogućnosti za popunjavanjem kadrovskih manjkova u pojedinom poslovnim procesima, pojedinim organizacijskim cjelinama ili ovisnim društvima, osposobljavanjem za druga radna mjesta, transferiranjem radnika u ovisna društva što da se može vidjeti iz obrazloženja Odluke od 13.srpnja 2020. godine te dopisa upućenog Zavodu za zapošljavanje Split. Tuženik da ističe da je prvenstveni razlog otkaza tužitelju zbog gospodarskih razloga smanjenje broja izvršitelja poslova koje je obavljao tuženik kao što je to obrazloženo u Odluci od 13.srpnja 2020 i Odluci o poslovno uvjetovanom otkazu te uzročno posljedično prestanak potrebe za radom tužitelja. U svezi prigovora tužitelja glede utvrđivanja kriterija o kojima se vodilo računa kod odabira kolektivnog viška radnika, tuženik da ističe da je primijenio zakonske i posebne odredbe iz Pravilnika te je naveo podatke o radnicima sa utvrđenim kriterijima istoga radnog mjesta sukladno čl. 129. te čl. 129a do 129c. Odluke o izmjenama i dopunama Pravilnika o radu od 16.01.2020. godine. Pravo Poslodavca da je da uz zakonske kriterije utvrđuje i dodatne kriterije koji su mu važni radi usporedbe i odabira radnika kojima će prestati radni odnos, a koji radnici će ostati na radnom mjestu te da odredi kojim kriterijima daje prioritet. Na radnom mjestu tužitelja ima 4 izvršitelja te se usporedni podaci odnose na njih. Neosnovana da je tvrdnja tužitelja da tuženik nije valjano ocjenjivao trajanje radnog odnosa kod tuženika. Naime, tuženik da ističe da je tužitelju dana 31.svibnja 2013. otkazan tadašnji Ugovor o radu temeljem kojeg da je radnik konzumirao svoje pravo na otkazni rok temeljem ukupnog radnog staža kod poslodavca te da je radniku isplaćena zakonska otpremnina, pa radnik da nema pravo na ponovni obračun godina radnog staža nakon ponovnog zasnivanja radnog odnosa temeljem Ugovora o radu od dana 01.srpnja 2014., pa tako niti za obračun otpremnine Tužitelj je do 31. kolovoza 2013. kada mu je prestao radni odnos, bio na otkaznom roku (kojeg je odrađivao). Tužitelj da je u novom radnom odnosu od 01.rujna 2013. u BIS-Holdingu na radnom mjestu Pomoćnika direktora za AKZ, a od 1.srpnja 2014. temeljem ugovora o radu na radnom mjestu Projekt menadžera pa da mu se od tada (01.09.2013) računa novi radni odnos kod tuženika. Dana 1. rujna 2017. BIS-Holding je pripojen BIS DD-u te da su u tom smislu radniku priznata stečena prava od 1. rujna 2013. Obzirom na navedeno da su ispravno obračunati: staž kod poslodavca, otkazni rok te razmjerni dani godišnjeg odmora radniku sukladno čl. 78.st.2. Zakona o radu. Neosnovana da je također tvrdnja tužitelja u svezi provedenog postupka otkazivanja kolektivnog viška radnika, očitovanja sindikalnog povjerenika, dostave obavijesti zavodu za zapošljavanje te očitovanja Zavoda za zapošljavanje Split. Navedena Odluka i kompletna dokumentacija sa zakonskim i drugim kriterijima, popisom radnika i drugom dokumentacijom da je dostavljena sindikalnom povjereniku koji zastupa radnike te da je sindikalni povjerenik bio dužan kontaktirati i obavijestiti radnike o tome. U konkretnom slučaju namjere otkazivanja radniku, sindikalni povjerenik da je dao svoje očitovanje dana 21.srpnja 2020. godine te da se nije protivio otkazivanju radnika. Nadalje tuženik da je sukladno čl. 127. i 128. Zakona o radu obavijestio nadležnu javnu službu zapošljavanja i dostavio joj podatke o

razlozima zbog kojih prestaje potreba za radom radnika, broju ukupno zaposlenih radnika, broju, zvanju i poslovima radnika za čijim prestaje potreba, kriterijima izbora takvih radnika, iznosu i načinu obračuna otpremnina i drugih davanja radnicima te mjerama koje je poduzeo radi zbrinjavanja viška radnika. Također da su dostavljeni podaci o trajanju savjetovanja s radničkim vijećem, rezultatima i zaključcima provedenog savjetovanja te da je priloženo pisano očitovanje sindikalnog povjerenika. HZZ Split da je dostavio svoj odgovor dana 10. rujna 2020. koji da je potvrdio da je postupak otkazivanja kolektivnog viška radnika proveden sukladno Zakonu o radu. Razlozi poslovno uvjetovanog otkaza zbog gospodarskih razloga kao i detaljno izneseni kriteriji kojima se poslodavac rukovodio kod otkazivanja radnicima da su detaljno obrazloženi u Odluci od 13. srpnja 2020. i da su navedeni u Odluci o poslovno uvjetovanom otkazu radniku. Zbog navedenih nesporno utvrđenih gospodarskih razloga da se nužno ukazala potreba za smanjenjem broja radnika zbog čega da je prestala potreba za radom radnika. Neosnovan da je i prigovor tužitelja u svezi davanja suglasnosti sindikalnog povjerenika na namjeru tuženika o otkazu ugovora o radu zbog gospodarskih razloga. Naime o navedenoj namjeri ukidanja organizacijskog dijela, ukidanju radnih mjesta te otkazivanju viška radnika zbog organizacijskih i gospodarskih razloga te radi savjetovanja tuženik da je obavijestio u zakonskom roku sindikalnog povjerenik radi savjetovanja sukladno članku 150. Zakona o radu te radi davanja prethodne suglasnosti sukladno čl. 151. Zakona o radu. Sindikalni povjerenik sukladno Zakonu o radu i Statutu sindikata predstavlja radnike, te da je bio dužan obavijestiti o tome tužitelja. Sindikalni povjerenik da je nakon savjetovanja dostavio svoje očitovanje dana 21. srpnja 2020. u kojem da je izričito dao suglasnost za namjeravani otkaz tužitelju te da je istaknuo slijedeće: Za Hajdarbašić Niru i Bratošević Mladena odlukom uprave da se gase radna mjesta što je preduvjet otkaza Ugovora o radu. Tuženik da ističe da temeljem čl. 151. st 3. Zakona o radu sindikalni povjerenik nije uskratio suglasnost. Nadalje temeljem istog čl. 151. st. 4. Zakona o radu, da je sindikalni povjerenik uskratio suglasnost istu da je trebao obrazložiti. Sindikalni povjerenik da nije prigovorio ni postupku i načinu provedbe kolektivnog otkazivanja viška radnika niti postupku otkazivanja radnog odnosa tužitelju, što da je važno kod eventualnog uskraćivanja suglasnosti.

3.U dokaznom postupku sud je pregledao Odluku o poslovno uvjetovanom otkazu Ugovora o radu menadžera 2, Zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava od 4. rujna 2020. , Odluku Brodosplita d.d. od 21. rujna 2020. , Odluke Brodosplita d.d. od dana 13. srpnja 2020. , Očitovanje Brodograđevne industrije Split d.d. od 21. srpnja 2020. , Obavijest o provedenom savjetovanju ,potvrda HZMO-a, Pravilnik o radu od siječnja 2015. , Odluka o izmjenama Pravilnika o radu, Odluka o otkazu Ugovora o radu od 31. svibnja 2013. , Ugovor o radu menadžera 2, Dodatak Ugovoru o radu menadžera 2, Ugovor o radu od 1. rujna 2013. , Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, Organizacijska struktura i popis radnih mjesta , Savjetovanje prije donošenja odluke o izradi Pravilnika o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, saslušanje tužitelja i svjedoka Joška Franića.

4.Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Među strankama nije prijeporno:

- da je Odlukom Uprave Brodograđevne industrije Split d.d., kao poslodavca, od 11. kolovoza 2020., otkazan, u dijelu pod točkom 1. izreke, ugovor o radu tužitelja sklopljen na neodređeno vrijeme dana 01. srpnja 2014. za obavljanje poslova radnog mjesta projektni menadžer (šifra RM A620320) – poslovno uvjetovani otkaz,

- da je Odlukom direktora društva Brodosplit d.d., od 21. rujna 2020., Zahtjev za zaštitu prava tužitelja odbijen u cijelosti kao neosnovan, a Odluka o poslovno uvjetovanom otkazu od 11. kolovoza 2020. potvrđena u cijelosti.
Kao sporno ostalo je za raspraviti:
- da li su postojali stvarni gospodarski razlozi za prestankom obavljanja poslova projektnog menadžera odnosno poslova koje je obavljao tužitelj,
- da li su ispoštovani zakonski kriteriji iz odredbe čl. 115.st. 2 Zakona o radu,
- da li tužitelj spada u zaštićenu kategoriju radnika sukladno odredbi čl. 151.st.4., Zakona o radu (Narodne novine 93/14 i 127/17) i da li je sindikalni povjerenik dao suglasnost na odluku o otkazu ugovora o radu tužitelju.

5. U svom iskazu na ročištu dana 10. ožujak 2021. tužitelj navodi da je radio u Brodogradilištu Split punih 25 godina neprekinuto i to počevši od 21. lipnja 1995. s tim da je zadnji menadžerski ugovor kojim je također zasnovao radni odnos na neodređeno 01. srpnja 2014. a dodatak istom ugovoru 01. kolovoza 2014. radio kao direktor projekata/ projekt menadžer . Na tom radnom mjestu kod tuženika da je bilo ukupno šest djelatnika s tim da od njih šest, on i Nikša Sanader da su dobili poslovno uvjetovani otkaz dok su drugi ostali raditi. On svoj otkaz doživljava kao revanšizam tuženika jer da je odbio potpisati Aneks ugovora u 4. mjesecu 2020. jer mu je bio neprihvatljiv čl. 5. kojem se tražilo od njega da odustaje od svih potraživanja prema tuženiku kojeg da je imao i temeljem kojeg dugovanja tuženika prema njemu da je ustao tužbom u 4. mjesecu 2020. Naime, da se radi o dugovanju tuženika prema njemu u visini u trenutku jedne godišnje plaće u tom trenutku, cca 265.000,00 kn bruto. Napominje da je 20. travnja 2020. upućen na čekanje, da bi 28. travnja tražili ga telefonski da isprazni ured po naređenju uprave. Smatra da nije bilo nikakvih gospodarskih poteškoća koji su bili temelj za otkaz njegovog ugovora o radu obzirom da je za tuženika u 2020. tri puta bio u Italiji i radio na projektu za talijansku firmu Finkantijeri, a firma da je također dobivala poslove vezano za izradu dijelova Pelješkog mosta kao i posao za Finkantijeri i u 2020. Stoga smatra da nije apsolutno došlo do poteškoća u gospodarskom poslovanju, a ako je knjiga narudžbi bila prazna to da nije zbog Covid-a obzirom da se takvi poslovi ugovaraju znatno ranije. Pouzdano zna da je država pomogla tuženiku financijsku potporu za očuvanje radnih mjesta i on da se nalazi na tom spisku radnika za koji je tuženik dobio od Vlade financijsku potporu. Inače na nivou d.d. cca 25 djelatnika da je dobilo poslovno uvjetovani otkaz, misli da je napunio 61. godinu i jedini da se usprotivio takvom otkazu jer da je smatrao da se ne radi o stvarnim poslovnim razlozima već kako da je naveo problemu vezano za predmetno dugovanje koje tuženik da ima prema njemu. On da je cijeli radni vijek te posebno posljednjem razdoblju vrlo korektno obavljao svoje poslove, a to da najviše govori što da je mimo ugovora koji da je imao s tuženikom 14 mjeseci kontinuirano dobivao nagradu radniku u ukupnom iznosu od 11.600,00 kn. Isto tako da smatra da bodovanje koje je tuženik provodio prema vlastitoj metodologiji da nije odrađeno sukladno zakonu te kriteriji posebnog odnosa prema radu i vrednovanja prema njegovome radu smatra da je zakinut obzirom da su mu zalaganje i faktor učinka bili iznad prosječnog faktora organizacijske jedinice. Isto tako poslodavac da nije uvažio ni njegove godine života, a niti da mu je pravilno obračunat radni staž samim time da je zakinut i za otkazni rok koji da mu je umjesto 4 mjeseca određen za 2 mjeseca .Upravo iz iznijetih razloga da osporava tu Odluku. Što se tiče suglasnosti sindikalnog povjerenika na njegov otkaz koliko se sjeća on da je naveo da on nema uvid u menadžerske ugovore ,odnosno da se nije odredio u svom očitovanju. O tome da li mu je poslodavac prije otkazivanja ugovora o radu ponudio obavljanje drugih poslova, da li je za to bilo mogućnosti, da mu nije

ponuđeno, ali smatra da je zato bilo mogućnosti, odnosno u BIS stock i BIS boja, to da su dakle društva unutar Brodosplita za nadzor i izvođenje radova gdje da su čelni ljudi dobili izvanredni otkaz, a misli da je bio više nego kompetentan za to radno mjesto jer da je 20 godina radio u AKZ-u (antikorozivna zaštita) i sveučilišni je specijalista za zaštite materijala od korozije te da je i u upravnom odboru društva za zaštitu materijala. Inače za tri godine da puni uvjete za starosnu mirovinu. O tome da li su projekt menadžeri radili na istim projektima ili različitim, naime da je svaki projekt menadžer radio na svom projektu, s tim da je on sve svoje projekte dovršio, s tim da je radio na projektu Vrata Venecije, koji projekt da je završen 2018. i sa završnim radovima koji da su rađeni u Italiji okončan 31. siječnja 2019. Što se tiče angažiranja i vanjskih suradnika, ovo ljeto da je radio vanjski suradnik ,a vanjski suradnik trenutno da radi dijelove Pelješkog mosta. On da je primao nagradu radnika, u periodu od 11. mjesec 2018. – pa do veljače 2020. O tome da li su poslovi koje je tužitelj naveo da mu nisu ponuđeni vezano za nadzor i izvođenje radova poslovi u društvu Brodosplit d.d. kao nekakvi segmenti ili u drugim društvima, naime da se radi o poslovima koji su bili u društvima unutar korporacije Brodosplit d.d., sestrinskih firmi gdje da je uobičajeno da se radnici premještaju iz društva u društvu. On da se ne sjeća da li je 31. svibnja 2013. dobio Odluku o otkazu ugovora o radu u društvu Brodosplit-brodogradilište d.d. u kojem da je bio zaposlen. Nakon što je tužitelju predložena Odluka s njegovim potpisom, tužitelj je potvrdio da je on potpisao tu Odluku. Isto tako da je po tom otkazu dobio otpremninu od Brodosplita d.o.o.

6. U svom iskazu na ročištu dana 10. ožujka 2021. svjedok Joško Franić navodi da što se tiče očitovanja kojeg da je on kao sindikalni povjerenik sa pravima ovlasti Radničkog vijeća tuženika uputio tuženiku prije donošenja odluke o namjeri ukidanja određenih radnih mjesta i poslovno uvjetovanih otkaza, on da je osobno za svakog djelatnika koji je bio uvršten u program viška djelatnika te poslovno uvjetovanih otkaza pregovarao s upravom. O tome zbog čega u svom očitovanju nije za tužitelja konkretno naveo da ima više od 60 godina života kao zakonsku prepreku za otkazivanje ugovora o radu, a za neke djelatnike da je to naveo, on da ne može odgovoriti zbog čega da je nije to napravio , ali da se sjeća da je osobno za tužitelja vodio razgovor s upravom i da mu je za njega rečeno da je on nanio veliku štetu te da su ga uvrstili u program viška djelatnika ,ali da neće protiv njega pokretati nikakve postupke, odnosno tako da mu je rečeno, zato da je za tužitelja u svom očitovanju naveo da se njegovo radno mjesto gasi. Inače, tužitelj da je radio temeljem menadžerskog ugovora, čiji sadržaj da je on ugovarao s upravom za koji da on nije bio upoznat te da nije ulazio u problematiku. O tome da li je na njega vršen pritisak u odnosu na otkaz ugovora o radu tužitelj, naveo je da na njega nije vršen pritisak osim što da mu je u upravi rečeno da se radno mjesto tužitelja i njegove kolegice Hajdarbašić Mire gasi. O tome da li je onda dao svoju suglasnost na tužiteljevu odluku otkaza ugovora o radu, on da je dao očitovanje, te da ne daje suglasnost. On da niti je dao suglasnost na odluku o otkazu , niti da ju je uskratio već da se samo očitovao.

7. Analizom i ocjenom cjelokupnog dokaznog postupka, svih dokaza zajedno i svakog dokaza zasebno sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11,

148/11, 25/13, 89/14,70/19).-, ovaj sud smatra da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

7.1. Prema čl. 115. Zakona o radu (NN 93/14 i 127/17) poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok (redoviti otkaz), ako za to ima opravdani razlog između ostalog i ako prestane potreba za obavljanjem određenog posla zbog gospodarskih, tehničkih ili organizacijskih razloga (poslovno uvjetovani otkaz). Poslovno uvjetovani otkaz ugovora o radu je dopušten ako poslodavac ne može zaposliti radnika na nekim drugim poslovima. Pri odlučivanju o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu poslodavac mora voditi računa o trajanju radnog odnosa, starosti, invalidnosti i obvezama uzdržavanja koje terete radnika.

7.2. Po ocjeni ovog suda ovaj sud smatra da je tuženik nije individualizirao odnosno obrazložio postojanje organizacijskih i gospodarskih razloga za ukidanje radnog mjesta tužitelja. Nije sporno da je u računu dobiti i gubitka tuženika vidljiv pad dobiti od 13 % za isto razdoblje u 2019. i u 2020. godine te da je gospodarska kriza uzrokovana dijelom i uslijed pandemije virusa COVID- 19 početkom 2020., međutim činjenica je da se poslovi koje je radio tužitelj ugovaraju znatno ranije i notorno je i da je država pomogla tuženiku kao i drugim poslodavcima kroz financijsku potporu radi očuvanja radnih mjesta, stoga i gospodarske razloge koje navodi tuženik po ocjeni ovog suda navodi paušalno a ne individualizirano u odnosu na radno mjesto tužitelja. Stoga obveza Uprave tuženika je da prilagodi poslovanje i organizaciju Društva postojećoj gospodarskoj situaciji, te da poduzme sve što je potrebno da bi se sačuvala radna mjesta što je bila i intencija pomoći države, a ne da mu takvi paušalni argumenti budu izlika za otkazivanje ugovora o radu.

9. Odluka o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu treba sadržavati pored navođenja gospodarskog razloga (smanjenje obujma poslova) i obrazloženje u pogledu mogućnosti zapošljavanja tužitelja na drugim poslovima, trajanje njegovog radnog staža, starosti, invalidnosti, obvezama uzdržavanja koje ga terete, mogućnosti njegovog obrazovanja ili zapošljavanja na drugom radnom mjestu, odnosno sve one parametre iz kojih se može ispitati opravdanosti otkaza, pogotovo kad se ima u vidu da je tužitelj obzirom na svoju dob, a sukladno odredbi čl. 151. st. 4. Zakona o radu spada u kategoriju zaštićenih radnika, obzirom da je u trenutku otkaza ugovora o radu navršio 60 godina života. Međutim, tuženik u Odluci o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu tužitelju od 11. kolovoza 2020., ne obrazlaže tu činjenicu niti je iz iste razvidno na koji način je provedeno ocjenjivanje predloženih radnika koji su bili određeni kao poslovni višak sukladno čl. 115. st. 2. Zakona o radu. Točno je da je autonomno pravo svakog poslodavca da prilikom donošenja programa zbrinjavanja viška radnika odluči kojim će od propisanih kriterija i u kojoj mjeri dati prednost, a isto tako poslodavac može donijeti i odluku uzimajući u obzir i neke druge posebne kriterije, međutim dužan je te kriterije razmotriti i primijeniti na sve radnike, te iste i obrazložiti stoga tuženik u ovom postupku nije dokazao na koji način su primijenjeni zakonski kriteriji iz čl. 115. st.2. Zakona o radu (NN 93/14 i 127/17), posebno cijeneći činjenicu da tužitelj spada u kategoriju zaštićenih radnika. Nije jasno obrazloženo na koji je način tuženik analizirao zakonom propisane kriterije i u kojoj je mjeri dao prednost, posebno nije obrazložio zbog čega prednost nije dao tužitelju jer isti spada u kategoriju zaštićenih radnika, posebno što iz samog iskaza tužitelja kojem ovaj sud poklanja vjeru jer tuženik to ničim nije osporio, nedvojbeno proizlazi da je tužitelj bio dugogodišnji djelatnik koji je radio na vrlo bitnim i važnim projektima te da je od 11. mjeseca 2018. – veljače 2020.

primao i nagrade za svoj rad. Dakle, iako tuženik kao poslodavac ima autonomno pravo odlučiti kojom će od propisanih zakonskih kriterija dati prednost i temeljem istih odabrati radnike koje misli zadržati na radnom mjestu, isto je tako dužan te kriterije razmotriti, primijeniti, analizirati te obrazložiti poslovno uvjetovanom na način da to bude razvidno i u samoj odluci o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu, posebno kad se radi o otkazivanju ugovora radnicima koji spadaju u kategoriji zaštićenih radnika.

10. Nadalje, Zakon o radu u čl. 151. st. 1. t. 4. (NN 93/14 i 127/17) izričito navodi da poslodavac može samo uz prethodnu suglasnost Radničkog vijeća donijeti odluku o otkazu radniku starijem od 60 godina, te je u st. 3. propisano da ako se radničko vijeće u roku od 8 dana ne izjasni o davanju ili iskazu suglasnosti da se smatra da je suglasan s odlukom poslodavca, s tim da je Joško Franić, inače sindikalni povjerenik tuženika u svom iskazu rekao da nije uskratio suglasnost na otkaz tužitelju međutim da nije ni dao suglasnost, te obzirom da se pisanim očitovanjem na prijedlog odluke otkaza ugovora o radu tužitelju (list spisa 48-49) nije izričito izjasnio da je suglasan sa otkazivanjem ugovora upravo tužitelju, te obzirom da se tužitelj nalazi u kategoriji zaštićenih radnika, ovaj sud smatra da sindikalni povjerenik nije sukladno zakonu dao suglasnost na odluku o otkazu ugovora o radu tužitelju jer kad se već pisano očitovao ta suglasnost je trebala biti nedvosmislena.

11. Temeljem svega navedenog ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan te je valjalo odlučiti kao u izreci ove presude te utvrditi da nije dopuštena odluka o otkazu ugovora o radu tužitelju od 21. rujna 2020. te da je tuženik dužan u roku od 15 dana od pravomoćnosti ove odluke vratiti tužitelja na posao na radno mjesto projektni menadžer, sve sukladno ugovoru o radu menađera II, sklopljenog na neodređeno vrijeme od 1. kolovoza 2014. Ostale istaknute prigovore tužitelja na spornu odluku u svezi otkaznog roka, otpremnine, trajanja godišnjeg odmora ovaj sud nije posebno obrazlagao jer isti nisu od utjecaja na valjanost odluke o otkazu.

12. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, u skladu s točkom 7. st. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, pa je pun. tužitelja priznat parnični trošak koji se sastoji od jednokratne nagrade za cijeli prvostupanjski postupak od 2.000,00 kn, a što uvećano za 25% PDV-a što iznosi 2.500,00 kn, kao što je odlučeno u izreci ove presude.

U Splitu, 14. svibnja 2021.

Sudac

Jelena Kvarantan Karuza

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku.

Dokument je elektronički potpisan:
JELENA KVARANTAN-KARUZA

Vrijeme potpisivanja:
14-05-2021
14:03:39

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97-#130D48523631393830363038393334
L=SPLIT
S=KVARANTAN-KARUZA
G=JELENA
CN=JELENA KVARANTAN-KARUZA

110230000

- Broj zapisa: eb2fa-f4eac
- Kontrolni broj: 0df39-1c60d-afe7f

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JELENA KVARANTAN-KARUZA, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

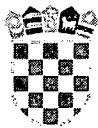
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: Pr-1211/2020-10

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Jelena Kvarantan-Karuza

Datum pravomoćnosti: 11.01.2022.

Datum ovršnosti: 01.02.2022.

**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Broj zapisa: **eb307-1ce2f**

Kontrolni broj: **03ab9-ab491-3dd76**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=epravosudje, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=HR72910430276, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Ex vojarna Sv. Križ, Dračevac
21000 Split

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jeleni Kvarantan Karuza, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Bratoševića, OIB:04344323766, iz Splita, Hrvatskih iseljenika 4, zastupan po punomoćnici Eciji Kuljiš Bajić i Meri Blaslov- Pavasović, odvjetnicama u Splitu, protiv tuženika Brodosplit d.d., OIB:18556905592, iz Splita, Put Supavla 21, zastupan po punomoćniku Edi Biočić, odvjetniku iz Zagreba, radi utvrđenja, izvan ročišta, dana 18. svibnja 2021., po službenoj dužnosti, a temeljem čl. 342 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19- u daljnjem tekstu ZPP-a)

riješio je

Ispravlja se presuda ovog suda poslovni broj Pr-1211/20 od 14. svibnja 2021., u obrazloženju iste na stranici 6., u toč.4., stavak 1., u prvom redu i stranici 8, toč. 7., stavka 1., u četvrtom redu, na način da se briše riječ "nije", i umjesto nje dodaje riječ je, dok u preostalom dijelu presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

U presudi ovog suda poslovni broj Pr-1211/20 od 14. svibnja 2021. u obrazloženju iste, na stranici 6. i 8., u toč.4., stavak 1., u prvom redu i toč. 7., stavak 1., u četvrtom redu, došlo je do očite omaške kod pisanja, na način da je omaškom napisana riječ " nije", a umjesto iste pravilno treba stajati riječ je, obzirom da iz preostalog obrazloženja, kao i same presude jasno i nedvosmisleno proizlazi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, stoga je valjalo po službenoj dužnosti a temeljem čl. 342. ZPP-a , valjalo riješiti kao u izreci ovog rješenja.

U Splitu, 18. svibnja 2021. godine

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Županijskom sudu u Splitu. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpreda iste.

Sudac

Dokument je elektronički potpisan
JELENA KVARANTAN-KARUZA
Vrijeme potpisivanja:
18-05-2021
11:41:31

Jelena Kvarantan Karuza
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523631393830363038393334
L=SPLIT
S=KVARANTAN-KARUZA
G=JELENA
CN=JELENA KVARANTAN-KARUZA

Broj zapisa: eb2fb-0cf61

Kontrolni broj: 0fa70-5b80e-c7fef

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JELENA KVARANTAN-KARUZA, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: Pr-1211/2020-11

Vrsta odluke: Rješenje - ispravak presude

Donositelj: Jelena Kvarantan-Karuza

Datum pravomoćnosti: 11.01.2022.

Datum ovršnosti: 01.02.2022.

**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Broj zapisa: **eb307-1ce4d**

Kontrolni broj: **079ad-fddec-c7b0d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=epravosudje, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=HR72910430276, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Mladen Bratošević

Brodograđevna industrija Split d.o.o.

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
14.05.2021	30.06.2021	48	2.500,00	5,75	18,90	2.518,90
01.07.2021	31.12.2021	184	2.500,00	5,61	89,61	2.589,61
01.01.2022	20.05.2022	139	2.500,00	5,49	141,87	2.641,87
Ukupno		372	2,500,00 kn		141,87 kn	2,641,87 kn

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ex.Vojarna Sv.Križ Dračevac

Poslovni broj: Ovr-680/2022

RJEŠENJE O OVRSI

- I. Sud određuje predloženu ovrhu.
- II. Ovrhovoditelju se određuje trošak u iznosu od 1.000,00 kuna.

U Splitu, dana 17. ožujka 2022. godine.

SUDAC:
Irena Klisović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja o ovrsi ovršenik i ovrhovoditelj mogu izjaviti žalbu (čl. 50. Ovršnog zakona). Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 8 dana računajući od dana dostave pismenog opravka rješenja o ovrsi, u tri primjerka. (čl. 11. st. 3 OZ-a). O žalbi protiv rješenja o ovrsi odlučuje drugostupanjski sud (osim u slučaju propisanom odredbom čl. 51. st.2. OZ-a, kao i ako je žalba izjavljena iz razloga iz čl. 50. st.1. toč. 7. i toč. 9.do 11 OZ-a, kada će se postupati sukladno postupku propisanom odredbom čl. 52. st 1. do st. 4.OZ-a).

Ovršenik protiv rješenja o ovrsi može izjaviti žalbu iz svih razloga propisanih odredbom čl. 50. st. 1 Ovršnog zakona. U žalbi ovršenik može iznositi nove činjenice i nove dokaze ako se tiču razloga zbog kojih je ona izrijekom dopuštena te zbog bitnih povreda odredaba ovršnog postupka. Ovršenik je dužan uz žalbu priložiti sve isprave na koje se poziva u žalbi (čl. 50. st.2 Ovršnog zakona). Ako ovršenik ne priloži uz žalbu sve isprave potrebne za ispitivanje njezine dopuštenosti, sud prvog stupnja će žalbu odbaciti, ne pozivajući ovršenika da je dopuni ili ispravi (čl. 51 st.1 OZ-a)

Žalba ovršenika protiv rješenja o ovrsi ne odgađa provedbu ovrhe, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno (čl. 50. st. 7. OZ-a)

Žalba je dopuštena zbog povrede pravila o stvarnoj i mjesnoj nadležnosti (čl. 50. st. 4 OZ-a)

Ovrhovoditelj može žalbom pobijati rješenje o ovrsi ako je njime prekoračen njegov zahtjev te zbog odluke o troškovima postupka (čl. 50. st. 6. Ovršnog zakona).

DNA:

- pun. ovrhovoditelja
- ovršeniku uz prijedlog za ovrhu s prilogom
- u spis

Dokument je elektronički potpisan:
IRENA KLISOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
17-03-2022
09:54:21

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523631393830363038393334
L=SPLIT
S=KLISOVIĆ
G=IRENA
CN=IRENA KLISOVIĆ

Bröj zapisa: **eb307-fabe2**

Kontrolni broj: **0813b-fb875-ef836**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IRENA KLISOVIĆ, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

PRILOG 6.

OBRAZAC PRIJEDLOGA ZA OVRHU NA TEMELJU OVRŠNE ISPRAVE

Nadležnom općinskom sudu

PRIJEDLOG ZA OVRHU NA TEMELJU OVRŠNE ISPRAVE
OVRHOVODITELJ

Ovrhovoditelj (redni broj: 1)	
Ime	Mladen
Prezime	Bratošević
Naziv	
Naziv obrta/OPG-a/slobodnog zanimanja	
OIB	04344323766
Račun specifične namjene	
Adresa prebivališta/sjedišta (ulica i kućni broj)	Hrvatskih iseljenika 4
Adresa prebivališta/sjedišta (poštanski broj)	21000
Adresa prebivališta/sjedišta (naselje)	Split
Adresa prebivališta/sjedišta (država)	Republika Hrvatska
Zakonski zastupnik ovrhovoditelja	
Ime	
Prezime	
Naziv	
OIB	
Adresa prebivališta/sjedišta (ulica i kućni broj)	
Adresa prebivališta/sjedišta (poštanski broj)	
Adresa prebivališta/sjedišta (naselje)	
Adresa prebivališta/sjedišta (država)	
Pravna osnova	☐ roditelj za maloljetno dijete ☐ skrbnik ☐ skrbnik za posebni slučaj ☐ osoba ovlaštena za zastupanje pravne osobe ☐ stečajni upravitelj ☐ likvidator ☐ ostalo
Punomoćnik ovrhovoditelja	
Ime	Mladen
Prezime	Pavasović
Naziv	
OIB	06929749099
Adresa prebivališta/sjedišta (ulica i kućni broj)	Ćiril-Methodova 38
Adresa prebivališta/sjedišta (poštanski broj)	21000
Adresa prebivališta/sjedišta (naselje)	Split
Adresa prebivališta/sjedišta (država)	Republika Hrvatska
Pravna osnova	☐ punomoć za zastupanje ☒ odvjetnik ☐ osoba koja je s ovrhovoditeljem u radnom odnosu ☐ srodnik po krvi u ravnoj liniji ☐ brat ili sestra ☐ bračni drug ☐ prokurist ☐ ugovor o upravljanju zgradom

Ovršenik (redni broj: 1)	
Ime	
Prezime	
Naziv	Brodosplit d.d
Naziv obrta/OPG-a/slobodnog zanimanja	
OIB	18556905592
Račun specifične namjene	
Adresa prebivališta/sjedišta (ulica i kućni broj)	Put Supavla 21
Adresa prebivališta/sjedišta (poštanski broj)	21000
Adresa prebivališta/sjedišta (naselje)	Split
Adresa prebivališta/sjedišta (država)	Republika Hrvatska
Zakonski zastupnik ovršenika	
Ime	Tomislav
Prezime	Debeljak
Naziv	
OIB	09971916975
Adresa prebivališta/sjedišta (ulica i kućni broj)	Vladimira Nazora 32
Adresa prebivališta/sjedišta (poštanski broj)	10432
Adresa prebivališta/sjedišta (naselje)	Bregana
Adresa prebivališta/sjedišta (država)	Republika Hrvatska
Pravna osnova	☐ roditelj za maloljetno dijete ☐ skrbnik ☐ skrbnik za posebni slučaj ☒ osoba ovlaštena za zastupanje pravne osobe ☐ stečajni upravitelj ☐ likvidator ☐ ostalo
Punomoćnik ovršenika	
Ime	
Prezime	
Naziv	
OIB	
Adresa prebivališta/sjedišta (ulica i kućni broj)	
Adresa prebivališta/sjedišta (poštanski broj)	
Adresa prebivališta/sjedišta (naselje)	
Adresa prebivališta/sjedišta (država)	
Pravna osnova	☐ punomoć za zastupanje ☐ odvjetnik ☐ osoba koja je s ovršenikom u radnom odnosu ☐ srodnik po krvi u ravnoj liniji ☐ brat ili sestra ☐ braćni drug ☐ prokurist ☐ ugovor o upravljanju zgradom

Odgovornost za dug

Odgovornost više ovršenika za dug	☐ razmjerna ☐ solidarna
-----------------------------------	---

Ovršna isprava (redni broj: 1)	
Vrsta ovršne isprave	☒ ovršna sudska odluka ☐ ovršna sudska nagodba ☐ ovršna nagodba iz članka 186.a Zakona o parničnom postupku ☐ ovršna odluka arbitražnog suda ☐ ovršna odluka donesena u upravnom postupku ☐ ovršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novčane obveze, ako zakonom nije drukčije određeno ☐ ovršna javnobilježnička odluka ☐ ovršna javnobilježnička isprava ☐ nagodba sklopljena u postupku pred sudovima časti pri komorama u Republici Hrvatskoj ☐ nagodba sklopljena u postupku mirenja u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje postupak mirenja ☐ druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava
Izdavatelj isprave	Općinski sud u Splitu
Oznaka isprave	Pr-1211/2020
Datum isprave	14.05.2021.
Opis tražbine	vraćanje na rad na radno mjesto projektni menadžer prema Ugovoru o radu menadžera 2 od 01.07.2014. te dodatku ugovora od 01.08.2014.
Novčana tražbina (redni broj: _)	
Iznos glavnice	
Valuta glavnice	
Isplata u kunskoj protuvrijednosti	☐ DA ☐ NE
Tečaj za obračun	
Obračun kamate	☐ kamata se ne traži ☐ zakonska zatezna kamata ☐ kamatna stopa prema članku 29. Zakona o obveznim odnosima za odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava ☐ kamatna stopa prema članku 29. Zakona o obveznim odnosima za ostale odnose ☐ kamatna stopa prema članku 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi za odnose između poduzetnika i poduzetnika i osoba javnog prava ☐ kamatna stopa po propisima prije 1. siječnja 2008. te kamatna stopa prema članku 29. Zakona o obveznim odnosima za odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava ☐ kamatna stopa po propisima prije 1. siječnja 2008. te kamatna stopa prema članku 29. Zakona o obveznim odnosima za ostale odnose ☐ ugovorna zatezna kamata
Opis tijeka kamate	
Ugovorena kamatna stopa	
Početak tijeka kamate	
Informativni iznos kamate na dan podnošenja prijedloga za ovrhu (iznos i valuta)	
Prethodno obračunata kamata (iznos i valuta)	
Datum do kojeg je prethodno obračunata kamata	
Informativni iznos ukupnog duga po ovoj tražbini (iznos i valuta)	
Ovrhovoditelj (redni broj)	
Način isplate	☐ isplata na račun u domaćoj banci ☐ isplata na račun u stranoj banci
Broj računa	
Model	
Poziv na broj	
Država	
Naziv banke	
SWIFT banke	
Prilaže se potvrda strane banke o vlasniku računa	☐ DA ☐ NE

Novčana tražbina iz ovršnih isprava ukupno

Valuta	Iznos glavnice	Prethodno obračunata kamata	Informativni iznos kamate na dan podnošenja prijedloga	Ukupno – informativni iznos
HRK				
EUR				
HRK – ukupni iznos				

Nenovčana tražbina (redni broj: 4)
vraćanje na rad na radno mjesto projektni menadžer sve sukladno Ugovoru o radu menadžera 2 od 01.07.2014. te dodatku Ugovora o radu menadžera 2 od 01.08.2014.

OVRŠNI ZAHTEJEV

Radi ostvarenja tražbine ovrhovoditelja određuje se ovrha na predloženom predmetu i predloženim sredstvom ovrhe:

Ovršenik (redni broj: 4)	
Predmeti ovrhe	Sredstva ovrhe
- vraćanje na rad na radno mjesto projektni menadžer prema Ugovoru o radu menadžera 2 od 01.07.2014. te dodatku Ugovora o radu menadžera 2 od 01.08.2014.	- izricanje novčane kazne - čl.269. OZ-a u svezi s čl.16. st.2.,3.,4.,9.,11.,12. i 15. OZ-a i u svezi s čl.262. OZ-a

Drugi propisani podaci za provedbu ovrhe

rok za vraćanje na rad -15 dana ; visina zapriječene kazne - 30.000,00 kuna

Ovrhovoditelj zahtijeva naknadu troškova postupka.

☒ DA

☐ NE

Troškovi postupka

Odvjetnički trošak					
Opis i tarifni broj	Jedinična cijena	Količina	Iznos	PDV	Iznos s PDV-om
Prijedlog -tbr.11.t.2			800,00 kn	200,00 kn	1.000,00 kn
Ukupno	1.000,00 kuna				

Ostali trošak	
Opis	Iznos

Troškovi ukupno	
Ukupni dug po osnovi troška (bez kamata, iznos i valuta)	1.000,00 kn

Obracun kamatne stope	odnose ☐ kamata se ne traži
Pocetak tijeka kamate	Od dana donošenja rješenja o ovrsi
Primatelj troška	☐ ovrhovoditelj upisati redni broj ovrhovoditelja _____ ☒ punomoćnik upisati redni broj punomoćnika <u>1</u>
Način isplate	☐ isplata na račun u domaćoj banci ☐ isplata na račun u stranoj banci
Broj računa	HR5024070001100204193
Model	
Poziv na broj	
Država	Republika Hrvatska
Naziv banke	OTP banka d.d.
SWIFT banke	
Prilaže se potvrda strane banke o vlasniku računa	DA NE

- Prilozi:**
- pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Splitu br. Pr-1211/2020 od 14.05.2021.
 - pravomoćno i ovršno rješenje Općinskog suda u Splitu br. Pr-1211/2020 od 18.05.2021.
 - punomoć od 08.03.2022.

Datum izrade Prijedloga za ovrhu: 10.03.2022.

Potpis

Mladen Digitalno
Pavaso potpisao:
vić Mladen Pavasović
Datum:
2022.03.10
15:22:36 +01'00'